

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/201/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113221764
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113221764.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcov 1/S. X., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXX/XX, X., 2/ I. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX/X, X., obaja zastúpení JUDr. Katarínou Leškovou, advokátka, AK so sídlom v Prešove, Plzenská 2, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalobkyň Občianske združenie „Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov“, Škultétyho 3, Košice, právne zastúpený JUDr. Darinou Solárovou, advokátkou, AK so sídlom v Košiciach, Škultétyho 3, proti žalovanému Rapid life životná poisťovňa, a.s, Košice, Garbiarska 2, IČO 31 690 904, právne zastúpeného JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom, AK so sídlom v Košiciach, Nĕmcovej 22, o zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prešove, č.k. 10C 195/2013-183 zo dňa 18.6.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zrušení rozhodcovského rozsudku a trovách konania medzi žalobkyňou v 1/ , 2/ rade a žalovaným.

Návrh na prerušenie konania zamieťa.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu žalobkyne v 1/ rade o zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu v Košiciach, sp. zn. 3C 1563/2012 z 19.01.2012 a o nároku na zaplatenie 154,90 eur. Náhradu trov konania medzi žalobkyňou v 1/ rade a žalovaným nepriznal. Zrušil rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach so sídlom Alžbetina 41, sp. zn. 3C 1564/2012 z 19.01.2012. Zastavil konanie o nárok žalobkyne v 2/ rade na zaplatenie sumy 41,70 eur. Náhradu trov konania medzi žalobkyňou v 2/ rade a žalovaným nepriznal a nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Svoje rozhodnutie vo vzťahu k trovám konania medzi žalobkyňou v 1/ a 2/ rade a žalovaným a vo výroku, ktorým zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Arbitrážnym súdom v Košiciach odôvodnil nasledovne:

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že poisťná zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia ohľadom ochrany spotrebiteľa v zmysle Občianskeho zákonníka. Je zrejmé, že žalobkyňa uzatváral predmetnú zmluvu ako si získa osoba mimo rámca svojej podnikateľskej činnosti a odporca tak konal v rámci predmetu svojho podnikania. Predbežnou otázkou, s ktorou sa súd zaoberal bola otázka, či osobitné zmluvné dojednania, na základe ktorých vyjadrili zmluvné strany vôľu, že v prípade akéhokoľvek sporu medzi nimi sa namiesto súdneho konania podrobia rozhodcovskému konaniu. Súd prvého stupňa mal za to, že toto zmluvné dojednanie nebolo individuálne. Z obsahu výpovede žalobkyne vyplynulo, že nebol o týchto

náležitostiach zmluvy poučený, neboli mu tieto vysvetlené a bez toho, aby mal akúkoľvek vedomosť o tomto spôsobe riešenia sporov medzi účastníkmi konania podpísal poistnú zmluvu a listiny, ktoré mu boli predložené. Z pohľadu súdu prvého stupňa bolo nutné uzavretie rozhodcovskej zmluvy predložil a objasniť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby tento mal možnosť po náležitom oboznámení sa s vecou prijať alebo vylúčiť takýto návrh bez toho, aby týmto jeho úkonom bol podmienený podpis zmluvy vo veci samej. Takáto možnosť slobodnej autonómnej vôle pre žalobkyňu ponechaná nebola, čo vyplýva z jej výsluchu. Súd vychádzal zo skutočnosti, že v konaní zo strany žalovaného bol predložený ani navrhnutý žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval opak tvrdenia žalobkyne. Preto dospel k záveru, že rozhodcovská doložka, ktorá bola predtlačaná vo formulári a nebola individuálne dojednaná spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne, ktorá bola spotrebiteľkou. U žalovaného sa jednalo o pripravený návrh zmluvy, ktorý bol predložený žalobkyni na podpis bez jej reálneho objasnenia, či poučenia o jej právach. Čiže sa jednalo o vopred pripravenú podmienku, ktorej obsah nebolo možné meniť na základe rokovania strán. Zároveň tiež nebolo zistené v konaní na základe výsledkov vykonaného dokazovania, že žalobkyňa bola nejakým spôsobom oboznámená o rozdiely medzi rozhodcovským konaním a súdnym konaním a nemala vzhľadom na svoje skúsenosti takýmito zmluvy dôvod dopytovať sa na tieto okolnosti odporcu. Práve on mal povinnosť tieto skutočnosti vysvetliť a objasniť, čo preukázateľne nespravil. Preto s poukazom na dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa považoval za dôvodné vyhovieť návrhu žalobkyne v 2/ rade.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 150 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. V dôvodoch odvolania uvádzal, že súd prvého stupňa nevyhodnocoval záznam. Súd prvého stupňa nevyhodnocoval záznam sprostredkovateľa poistenia a potrebách a požiadavkách klienta a ani tohto považoval za potrebné vypočítať tak, ako to navrhol odporca vo svojich podaniach na objektivizáciu individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky. Žalovaný poukázal aj na zákonné povinnosti každého sprostredkovateľa poistenia, vyplývajúce priamo zo zákona ako aj následne zo sprostredkovateľskej a mandátnej zmluvy s odporcom, v zmysle ktorých má zákonnú povinnosť informovať každého klienta o alternatívnej forme riešenia sporov. Žalobkyňa v 2/ rade nemôže tvrdiť, že sprostredkovateľka poistenia - je vlastná dcéra - jej nevysvetlila náležite všetky podmienky prijatia či neprijatia rozhodcovskej doložky. Súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal listinným dôkazom - Záznamom sprostredkovateľa poistenia pani X. Z. zo dňa 24.10.2008 o požiadavkách a potrebách klienta, v ktorom je zapísaný faktický priebeh sprostredkovania poistnej zmluvy. Rovnako sa nezaoberal podstatnú úlohou sprostredkovateľa poistenia pri dojednávaní poisteného vzťahu, ale aj rozhodcovskej doložky. Sprostredkovateľovi poistenia totiž túto povinnosť stanovovala nielen sprostredkovateľská zmluva, ktorú mal uzavretú s odporcom, ale aj zákonné normy upravujúce jeho činnosť v danej oblasti. O individuálnosti dojednania rozhodcovskej doložky svedčí skutočnosť, že navrhovateľ ma teda dve možnosti - rozhodcovskú doložku podpísať alebo nepodpísať pri samotnom uzavretí poistnej zmluvy. Žalobkyňa mohla jednoznačne ovplyvniť obsah resp. prijatie rozhodcovskej doložky do svojho poistného vzťahu tým, že by nepodpísal. Súd prvého stupňa porušil svojím vágnym postupom jednu zo základných zásad súdneho konania, a to zásadu kontradiktórnosti, keď nevykonal výsluch sprostredkovateľa poistenia pani X. Z., ktorého žalovaný označil ako svedka a nekonfrontoval tvrdenia žalobkyne so záznamom sprostredkovateľa poistenia. Rozhodcovská doložka bola koncipovaná nezávisle od VPP a navrhovateľ mal možnosť túto rozhodcovskú doložku odmietnuť tým, že by ju jednoducho nepodpísal. Žalovaný považuje stále za nespochybniteľné, že vstupoval do poisteného vzťahu so žalobkyňou ako informovaným spotrebiteľom. Žalovaný poukazuje na právne významnú skutočnosť, že rovnako ako žalobkyňa aj on ako žalovaný vstupoval do základného poistného vzťahu ako dobromyseľný účastník. Žalovaný v tejto súvislosti k nutnosti vykonania konfrontácie medzi tvrdeniami žalobkyne a zástupcom žalovaného poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co 19/2014 z 27.3.2014. Súd prvého stupňa mal povinnosť pri existencii rozporov preskúmať rozpor vo výpovedi účastníka - žalobkyne s obsahom písomného prejavu vôle, ktorý bol obsiahnutý v listinnom dôkaze. Nie je možné tvrdiť, že by žalobkyňa bola nútená uzavrieť poistnú zmluvu bez rozmyslu práve s odporcom. Ďalším dôležitým faktorom je okolnosť, že poistná zmluva sa neuzatvárala v majetkovej tiesni zapríčinenej nedostatkom finančných prostriedkov. Rozhodnutie súdu prvého stupňa žalobkyňa nepovažuje za presvedčivé, pretože sa súd nevysporiadal so všetkými rozhodnými skutočnosťami a dôkazmi a nepoukázal na dôvody nevykonania a právneho neposúdenia najmä dôkazov predložených žalovaným. Rozhodcovská doložka sa totiž nachádza až za textom celých VPP a ej od nich výrazne oddelená tzv. Osobitnými zmluvnými dojednaniami, kde v ods. 2 je táto rozhodcovská doložka navrhnutá povinnému na prijatie (podpísanie) alebo neprijatie (nepodpísanie) do svojho poistného vzťahu. Odporca

poukázal na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva C-76/2010, I. ÚS 402/2008, rozsudok NS SR 6Co 1/2012, nález Ústavného súdu II. ÚS 499/2012. Ďalej poukázal na prípad Európskeho súdu C-478/09, ESD 152/84, ESD 91/92, ďalej tiež podmienku textu primeranosti podmienok v zmluve dohodnutých s poukazom na Smernicu č. 93/13/EHS, rozhodnutia C-237/02, C-453/10 a C-76/10. Záverom žiadal, aby v prípade, že odvolací súd bude vec prejednávať, prerušil odvolacie konania do rozhodnutia Ústavného súdu SR pod sp. zn. II. ÚS 382/2013, v ktorom sa rieši právne otázka významné pre rozhodnutie vo veci. Zároveň žiadal aj priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Žalované v 1/ a 2/ rade a vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a na základe takto zisteného skutkového stavu vec aj správne právne posúdil. Na týchto právnych a skutkových záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa v 2/ rade a žalovaný uzavreli poisťnú zmluvu dňa 24.1.2008. Poisťná zmluva bola dohodnutá na dobu 8 rokov. Žalovaný na základe návrhu z 2.1.2012 si uplatnil voči žalobkyni v 2/ rade na Arbitrážnom súde v Košiciach právo na zaplatenie sumy 41,7 eur. Rozhodcovský rozsudok vydal Arbitrážny súd v Košiciach dňa 19.1.2012. Tento rozhodcovský rozsudok bol prevzatý žalobkyňou v 2/ rade 26.6.2013.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom od 1.1.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Rozhodcovské konanie je upravené v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona,
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods. 1 vyššie citovaného zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Odvolací súd poukazuje na kritéria neprijateľnej podmienky, za ktorú sa považuje podmienka, ktorá je

1. Obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve,
2. Spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán,
3. Nerovnováha musí byť v prospech spotrebiteľa.

Ako vyplýva z dôvodovej správy k § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka „Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, aj v občiansko-právnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú“.

Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom v situácii, kedy nepoznajú pravidlá arbitrážneho konania a nevenujú časti tejto zmluvy vo forme formuláru pozornosť sa poskytovateľom služby zneužíva k záveru, že išlo o individuálne dojednanú podmienku zo strany spotrebiteľov. Správne konštatoval aj súd prvého stupňa, že takto formulovaná časť aj všeobecných podmienok nemá charakter individuálne dojednanej zmluvnej podmienky. osobitné zmluvné dojednania sú súčasťou všeobecných poistných podmienok a sú súčasťou uzavretej poistnej zmluvy, čo vlastne vylučuje záver o osobitne dojednanej zmluvnej podmienke. Žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť predmetnú doložku a mohla len prijať túto zmluvu ako celok alebo ju odmietnuť. Obsah bol pripravený vopred dodávateľom služby a už len to, že žalobkyňa nijakým spôsobom na tomto obsahu neparticipovala sponchybuje tvrdenie žalovaného, že išlo o individuálny návrh na riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní. Ani predložený záznam sprostredkovateľa poistenia o požiadavkách a potrebách klienta k predmetnej poistnej zmluve nepreukazuje, že v danom prípade došlo k individuálnemu dojednaniu práve tejto doložky o spôsobe prejednávania sporov medzi účastníkmi konania, išlo opäť o predtlačný formulár, kde nemala žalobkyňa možnosť individuálne dohodnúť obsah podmienky. Tento predtlačný formulár, ktorý ma v záhlaví označenie ako záznam sprostredkovateľa o požiadavkách a potrebách klienta, odvolací súd nepovažoval za dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že s navrhovateľkou v 2/ rade individuálne bola dojednaná rozhodcovská doložka.

Neobstojí ani odvolacia námietka žalovaného v tom zmysle, že neboli vykonané dôkazy, na ktoré poukázal odporca pred súdom prvého stupňa (výsluch svedkyne X. Z.), keďže takýto návrh ani v

podobe vyjadrenia k návrhu na začatie konania ani v priebehu konania, kedy bol odporca zastupovaný opakovane na pojednávaniach pred súdom prvého stupňa právnym zástupcom neodsznel. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na poučenie dané účastníkom konania jednak v priebehu konania potom, čo účastníkom bol doručovaná návrh spolu s prílohami a procesné uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré bolo doručované odporcovi a jednak poučenie § 120 ods. 4, ktoré odsznelo pred záverečnými prednesmi pred súdom prvého stupňa. Z tohto dôvodu na takýto dôkaz, ktorý mal zabezpečiť kontradiktórnosť pojednávania a objektívne zistenie skutkového stavu, resp. rovnaké práva účastníkov konania pred súdom nemohol prihliadnuť, keďže po náležitom poučení konajúcim súdom prvého stupňa odporca ako jeden z účastníkov strán súdneho sporu takýto návrh nepredložil. Dôkazom o individuálnom dojednaní, resp. o význame rozhodcovskej doložky pre žalobkyňu v 2/ rade nemôže byť ani skutočnosť, že zmluvu dojednala so svojou dcérou. Táto okolnosť sama o sebe nie je dôkazom o dostatočnom informovaní spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy a individuálnom dojednaní.

Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, že žalovaný v konaní žiadnym spôsobom namietané okolnosti žalobkyňou v 2/ rade o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky, resp. vysvetlení a možnosti výberu konania v prípade sporov medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom žiadne takéto dôkazy predložené neboli. Napriek tomu, že žalovaný podal vo veci rozsiahle odvolanie, v ktorom poukazuje na základ odvolacej námietky o individuálnosti dojednania tejto rozhodcovskej doložky s navrhovateľkou 2/ rade, či už v podobe záznamu u s klientom, samotnou zmluvou, všeobecných poisťných podmienok, osobitných dojednaní a výňatkov z rozhodnutí rôznych súdov vnútroštátnych i Európskeho súdu v otázke dojednania dodávateľa služby a spotrebiteľa tejto služby. Na tom nič nemení, že ani v dovolaní nepresvedčil odvolací súd o individuálnosti a preukázaní individuálnosti dojednanej rozhodcovskej doložky. Z toho dôvodu odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do právoplatného skončenia veci vedenej pre Ústavným súdom pod sp. zn. 2ÚS 382/2013 (jedná s o uznesenie NS SR 6Cdo 1/2012). Odvolací súd mal za to, že tento návrh nie je dôvodný a nie je ani povinnosťou odvolacieho súdu prerušiť konanie z dôvodu, že pred Ústavným súdom SR prebieha konanie, ktoré má predmet konania rozhodovanie o sťažnosti proti uzneseniu NS SR. Navyiac skutkové okolnosti a totožnosť predmetom konania nebola zistená. Z týchto dôvodov súd zamietol návrh na prerušenie konania.

Pokiaľ išlo o odvolanie odporu vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania žalobkyň v 1/ aj 2/ rade, odvolací súd potvrdil aj tieto výroky súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p..

Súd prvého stupňa dospel k záveru pri žalobkyňi v 1/ rade, že pri náhrade trov konania aj keď došlo k späťvzatiu návrhu, po podaní návrhu a v priebehu konania sú podmienky na dôvody hodné osobitného zreteľa podľa §150 O.s.p., keďže sociálna situácia u žalobkyňi v 1/ rade je slabá a k späťvzatiu došlo len preto, že neboli splnené podmienky stanovené v zákone o rozhodcovských konaniach, že návrh musí byť doručený na všeobecný súd v lehote 30 dní od doručenia arbitrážneho rozsudku. Keďže dôvody hodné osobitného zreteľa nie sú taxatívne vymedzené v zákone, teda v Občianskom súdnom poriadku a tieto dôvody môže byť tak pochádzajúce vo veci samej ako aj v sociálnych a majetkových pomeroch účastníka konania, súd prvého stupňa správne vyhodnotil pomery veci samotnej vzhľadom k tomu, že v priebehu konania bolo zistené, že tento návrh nebol podaný v zákonom stanovenej lehote.

Vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou v 2/ rade a odporcom možno konštatovať, že v tomto prípade bol správne použité ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p., to znamená, že ani jeden z účastníkov nemal úspech vo veci vzťahom k tomu, že žalobkyňa v 2/ rade bola úspešná pokiaľ išlo o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Zobrala však späť návrh pokiaľ išlo o zaplatenie primeranom finančnom zadostučinení vo výške 41,70 eur a žalovaný rovnako bol úspešný len v tomto výroku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., keďže v odvolacom konaní boli úspešné navrhovateľky v 1/ a 2/ rade vo vzťahu k odvolaniu odporcu, ale žiadna z nich neuplatnila nárok na náhradu trov konania, preto účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.